

TIÊU NGŨ CHO HỘI ĐỒNG HÒA LÃN THÁNG 5, 2024

**Chúng ta cần nhận thức rằng mọi điều chúng ta trải qua
chỉ có một mục đích duy nhất,
ấy là sự sống của Đức Chúa Trời được giải phóng qua chúng ta
và được biểu lộ trong chúng ta;
nguyện người bề ngoài của chúng ta được phá vỡ đến mức
người bề trong có thể được giải phóng và biểu lộ;
điều này thật quý báu, và đây là con đường của các tôi tớ Chúa.**

**Luôn ở trong Chúa là làm một linh với Ngài,
và những lời cầu nguyện hiệu quả là kết quả của việc
chúng ta luôn ở trong Chúa và lời Ngài luôn ở trong chúng ta.**

**Việc chúng ta vui hưởng Christ là dòng chảy sự sống
là để chúng ta trở thành người gieo, người trồng,
người tưới, người sinh sản, người nuôi dưỡng
và người xây dựng bằng chức vụ sự sống
vì toà nhà hữu cơ kì diệu của Đức Chúa Trời,
ngôi nhà kì vĩ của Đức Chúa Trời.**

**Tất cả chúng ta đều để mặt không mạng che
mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương,
đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh
từ vinh hiển đến vinh hiển.**

Dàn bài
cho Hội đồng hòa lẫn Tháng 5
24-27, tháng 5, 2024

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
ĐỜI SỐNG CƠ ĐỐC

Bài Một

Ý nghĩa nội tại của đời sống Cơ Đốc

Đọc Kinh văn: Gi. 14:21, 23; 2 Cô. 2:10; 4:6-7

I. Đời sống Cơ Đốc là một đời sống sống Christ; nếp sống của chúng ta nên là Christ và cách để sống Christ là yêu Christ—Phil. 1:19-21a; Ga. 2:20:

- A. Chúng ta có thể sống Christ bằng cách yêu Christ đến cực điểm; nếu không yêu Christ, chúng ta không thể sống Ngài; và yêu Ngài là cách tốt nhất để tập trung toàn bản thể chúng ta vào Ngài (2 Cô. 5:14; 1 Gi. 4:19; Phil. 1:19-21a; Mác 12:30; Khái. 2:4-5; Gi. 14:21, 23; 21:15-17; 1 Phi. 1:8; 1 Cô. 2:9; 16:22).
- B. Yêu Đức Chúa Trời có nghĩa là đặt toàn bản thể chúng ta – linh, hồn và thân thể cùng với lòng, hồn, tâm trí và sức lực (Mác 12:30) – hoàn toàn vào Ngài, tức là để toàn bản thể chúng ta được Ngài chiếm lấy và lạc mất trong Ngài, hầu Ngài trở nên mọi sự cho chúng ta và chúng ta là một với Ngài cách thực tiễn trong đời sống hằng ngày.
- C. Khi chúng ta yêu Ngài thì “Linh dò xét mọi điều, thậm chí các chiều sâu của Đức Chúa Trời” (1 Cô. 2:10); từ Hi Lạp cho *dò xét* được dùng để chỉ về sự dò xét tích cực, ngụ ý về tri thức chính xác đạt được không phải do khám phá nhưng do khảo sát tỉ mỉ; Linh của Đức Chúa Trời khảo sát tỉ mỉ các chiều sâu của Đức Chúa Trời về Christ và tỏ cho chúng ta trong linh để chúng ta nhận thức và dự phần.
- D. Sống đời sống Cơ Đốc là yêu Jesus Con Đức Chúa Trời hầu cho chúng ta được Cha và Con yêu, vui hưởng sự bày tỏ của Con cho chúng ta và sự thăm viếng của Cha và Con cho chúng ta để Cha và Con lập chỗ ở hỗ tương với chúng ta—Gi. 14:21, c. 23.
- E. Đời sống Cơ Đốc là một đời sống yêu Đức Chúa Trời và yêu thương nhau bằng chính Đức Chúa Trời là tình yêu của chúng ta; Christ đã sống trong thế giới này đời sống của Đức Chúa Trời là tình yêu, và bây giờ Ngài là sự sống của chúng ta để chúng ta sống cùng đời sống yêu thương ấy trong thế giới này và trở nên giống như Ngài trong hành trình chức vụ của Ngài là tìm kiếm người lạc mất và cứu tội nhân—1 Gi. 4:16-19; Lu. 10:25-37; 19:10; Êph. 4:20-21; đc. Ga. 5:13-15.

II. Sống đời sống Cơ Đốc là làm mọi sự trong thân vị của Christ, nơi mặt của Christ—2 Cô. 2:10; 4:6-7:

- A. Từ Hi Lạp cho *thân vị* nguyên văn là “mặt”, như trong 4:6, chỉ về phần quanh đôi mắt, về mặt như là sự biểu hiện của tư tưởng và cảm xúc bên trong, là điều bày tỏ và biểu lộ cả con người.
- B. Sứ đồ Phao-lô, tức gương mẫu cho tín đồ (1 Ti. 1:16), là người sống và hành động trong hiện diện của Christ, theo sự biểu hiện của cả thân vị Ngài, được biểu lộ qua đôi mắt Ngài.

- C. Hễ khi nào lòng chúng ta xoay về Chúa thì mạng che được cất bỏ khỏi lòng chúng ta, và chúng ta có thể để mặt không mạng che mà ngắm xem Chúa của vinh hiển; thật ra, lòng xoay khỏi ấy của chúng ta chính là mạng che; mặt không mạng che là một lòng không mạng che để ngắm xem vinh hiển của Đức Chúa Trời nơi mặt Jesus Christ—2 Cô. 3:16, 18; 4:6-7; 1 Sa. 16:7; Êph. 1:18a.
- D. Vinh hiển của Đức Chúa Trời ở nơi mặt của Christ, và mặt Ngài, tức thân vị Ngài, là báu vật nội cư trong linh chúng ta—2 Cô. 4:6-7; 1 Phi. 3:4.
- E. Chúng ta là những bình bằng đất vô giá trị và dễ vỡ, nhưng bên trong linh chúng ta chứa đựng một báu vật vô giá, tức mặt, thân vị, của chính Christ (2 Cô. 2:10; 4:6); trong cả vũ trụ, không có gì quý giá bằng ngắm xem mặt Jesus (Sáng. 32:30; Xuất. 25:30; 33:11, 14; Thi. 27:4, 8; Khải. 22:4):
 1. Chỉ khi đang sống trong hiện diện của Ngài, nhìn biểu hiện của bản thể Ngài, chúng ta mới cảm nhận được Ngài là một báu vật như vậy đối với chúng ta; nếu có nan đề gì, chúng ta chỉ cần nói với Ngài; Ngài ở ngay bên trong chúng ta và Ngài ở với chúng ta mặt đối mặt—Phil. 4:6.
 2. Thấy Đức Chúa Trời tương đương với đạt được Đức Chúa Trời, tức là nhận Đức Chúa Trời trong yếu tố của Ngài vào trong chúng ta để biến đổi chúng ta (Gióp 42:5-6; Mat. 5:8); chính Đức Chúa Trời mà chúng ta ngắm nhìn ngày nay là Linh tổng kết, và chúng ta có thể ngắm nhìn Ngài trong linh mình để hấp thụ sự phong phú của Đức Chúa Trời vào bản thể mình và ở dưới sự biến đổi thần thượng mỗi ngày (2 Cô. 3:18b; Mat. 14:22-23; Côi. 4:2).
- F. Khi xoay lòng về Chúa trong linh mình để ngắm xem Ngài mặt đối mặt và chiếu rọi Ngài vào trong người khác (Ês. 60:1, 5) thì chúng ta đang ở trong tiến trình được biến đổi nên hình ảnh vinh hiển của Ngài cho đến ngày “chúng ta sẽ giống như Ngài vì chúng ta sẽ thấy Ngài chính như Ngài là vậy”—2 Cô. 3:18—4:1; 1 Gi. 3:2; Khải. 22:4.

III. Sống đời sống Cơ Đốc là bước đi xứng đáng với sự kêu gọi mà chúng ta đã được kêu gọi—cc. 1-4:

- A. Điều thứ nhất liên quan đến bước đi xứng đáng với sự kêu gọi của Đức Chúa Trời là để chúng ta ân cần giữ sự hiệp một của Linh là thực tại của Thân thể Đấng Christ, bằng các mỹ đức phạm nhân được-biến-đổi được làm mạnh mẽ bởi và bằng các thuộc tính thần thượng—Êph. 4:1-4:
 1. Trong Linh của Jesus được tôn vinh có nhân tính được biến đổi của Jesus; uống và tuôn đổ một Linh vì một Thân thể là uống và tuôn đổ Linh của Con người Jesus, uống và tuôn đổ nhân tính của Jesus với các mỹ đức phạm nhân được làm phong phú cách thần thượng của Ngài, đó là sự khiêm ti, nhu mì và bền chịu để dung chịu nhau trong tình yêu—Gi. 7:37-39a; 1 Cô. 12:13; Công. 16:7; Êph. 4:2-3.
 2. Nếu kêu đến danh Chúa và ăn Ngài, chúng ta sẽ vui hưởng Jesus là con người, rồi tất cả các mỹ đức của nhân tính được nâng cao của Ngài sẽ là của chúng ta trong Linh của Jesus để thực hành nếp sống Hội thánh được khôi phục trong Linh thực tại là thực tại của Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 1:2; 10:3-4, 17; 12:3b, 13; 16:13; Êph. 4:3-4a.
- B. Điều thứ nhì liên quan đến bước đi xứng đáng với sự kêu gọi của Đức Chúa Trời là để chúng ta lớn lên vào trong Christ là Đầu trong mọi sự—cc. 15-16:
 1. Để lớn lên vào trong Christ trong mọi sự hầu xây dựng Thân thể Ngài, chúng ta cần vui hưởng Christ là sự thay thế hoàn vũ bao-hàm-tất-cả của chúng ta

nhằm sản sinh một người mới; vì vậy, chúng ta phải “nghe Người” và thấy “chỉ có Jesus”—Mác 9:7-8.

2. Bất cứ ai hoặc bất cứ điều gì không phải là Christ thì Đức Chúa Trời “sa thải”; Đức Chúa Trời đã thay thế mọi điều trong gia tể Cựu Ước của Ngài bằng chính Christ—1:1-8; Mat. 17:3-5; Cól. 2:16-17; Hê. 10:5-10; 11:5-6; đc. Ês. 22:20-25.
 3. Khi tạo nên chúng ta thì Đức Chúa Trời “thuê” chúng ta; khi đặt chúng ta trên thập tự giá, đóng đinh chúng ta cùng với Christ thì Ngài “sa thải” chúng ta; khi khiến chúng ta phục sinh cùng với Christ thì Ngài “thuê lại” chúng ta bằng cách làm cho chúng ta trở nên một loài mới là loài Thần–nhân, một phát minh mới của Đức Chúa Trời là kiệt tác tập thể của Ngài, đem chúng ta trở lại với ý định ban đầu của Ngài là tạo nên chúng ta vì vinh hiển Ngài, sự biểu lộ tập thể của Ngài—Sáng. 1:26; Ga. 2:20; Êph. 2:6, 10, 15; Ês. 43:7.
- C. Điều thứ ba liên quan đến bước đi xứng đáng với sự kêu gọi của Đức Chúa Trời là để chúng ta học Christ là thực tại ở trong Jesus—Êph. 4:20-24:
1. *Thực tại ở trong Jesus* chỉ về tình trạng thật sự của đời sống Jesus như được ghi lại trong bốn sách Phúc âm; Jesus đã sống một đời sống mà trong đó Ngài đã làm mọi điều trong Đức Chúa Trời, với Đức Chúa Trời và cho Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời đã ở trong nếp sống của Ngài, và Ngài là một với Đức Chúa Trời—cc. 20-21.
 2. Trong đời sống của Ngài trên đất, Ngài đã nêu một gương, như đã được khải thị trong bốn sách Phúc âm; sau đó, Ngài chịu đóng đinh và phục sinh để trở nên Linh ban-sự-sống hầu có thể vào trong chúng ta để làm sự sống của chúng ta; chúng ta học nơi Ngài, theo gương của Ngài, không bởi sự sống thiên nhiên nhưng bởi Ngài là sự sống của chúng ta trong sự phục sinh—1 Cô. 15:45b; Cól. 3:4.
 3. Khi yêu Chúa, tiếp xúc Ngài và cầu nguyện với Ngài, chúng ta tự động sống Ngài theo khuôn mẫu, kiểu mẫu, gương mẫu được mô tả trong các sách Phúc âm; bằng cách này, chúng ta được định hình, được đồng hóa theo hình ảnh của khuôn mẫu này – học Christ có nghĩa là như vậy—Mat. 11:29; La. 8:29.
- D. Điều thứ tư liên quan đến bước đi xứng đáng với sự kêu gọi của Đức Chúa Trời là để chúng ta sống trong tình yêu và ánh sáng—Êph. 5:2, 8:
1. Chúng ta cần là người dự phần, người vui hưởng bản chất thần thượng (2 Phi. 1:4); bản chất thần thượng là những gì Đức Chúa Trời là – Đức Chúa Trời là Linh (Gi. 4:24), Đức Chúa Trời là tình yêu (1 Gi. 4:8, 16), và Đức Chúa Trời là ánh sáng (1:5); Linh là bản chất của thân vị Đức Chúa Trời, tình yêu là bản chất của thể yếu Đức Chúa Trời, còn ánh sáng là bản chất của sự biểu lộ Đức Chúa Trời.
 2. Tất cả chúng ta cần dành một lượng thời gian cá nhân đủ với Chúa để tương giao riêng với Ngài trong linh hầu chúng ta có thể được đổ đầy thể yếu yêu thương của Ngài để Ngài chặn dắt người khác qua chúng ta và để chúng ta có thể được đổ đầy yếu tố chiếu sáng của Ngài hầu người khác có thể thấy Ngài trong chúng ta—Gi. 4:24; Lu. 15:20; Mat. 5:15-16.
- E. Điều thứ năm liên quan đến bước đi xứng đáng với sự kêu gọi của Đức Chúa Trời là để chúng ta sống bằng cách được đổ đầy trong linh để tuôn tràn Christ—Êph. 5:18:

1. Nói, hát xướng, ngâm vịnh, cảm tạ Đức Chúa Trời và thuận phục lẫn nhau trong sự kính sợ Christ không những là sự tuôn đổ do được đổ đầy trong linh mà còn là cách để được đổ đầy trong linh—cc. 19-21.
2. Được đổ đầy trong linh là được đổ đầy sự phong phú của Christ để trở nên sự đầy đủ của Christ, sự tuôn tràn của Christ; bằng cách kêu đến Chúa và đọc—cầu nguyện Lời Ngài, chúng ta có thể liên tục nhận lãnh Ngài là ân điển gia trên ân điển để trở nên sự đầy đủ của Ngài, sự tuôn tràn của Ngài—3:8; 1:23; 3:19b; La. 10:12-13; Êph. 6:17-18; Gi. 1:16.

IV. Sống đời sống Cơ Đốc là để chúng ta chấp nhận sự kỉ luật của Thánh Linh:

- A. Đức Chúa Trời muốn lấy đi mùi vị của chúng ta và thay đổi mùi hương của chúng ta bằng cách muốn chúng ta chấp nhận sự kỉ luật của Thánh Linh, đó là việc Đức Chúa Trời rút chúng ta từ bình này sang bình khác để loại bỏ cặn, bã, của người bề ngoài thiên nhiên của chúng ta cho đến khi chúng ta có mùi vị tinh khiết của Christ và tỏa ra hương thơm tinh khiết của Christ—Giê. 48:11; 2 Cô. 2:14-15; Nhã. 4:16; 2 Vua. 4:8-9:
 1. “Cha của các linh” kỉ luật chúng ta qua những thử thách và sự sửa phạt “để chúng ta được dự phần vào sự thánh biệt của Ngài”—Hê. 12:4-13.
 2. Những người chưa bao giờ trải qua thử thách và sửa phạt là những người chưa bao giờ được rút từ bình này sang bình khác; do đó, mùi vị của cặn, bã, sạn, của tính khí thiên nhiên, người bề ngoài, bản ngã của họ vẫn còn bên trong họ và mùi hương của họ không thay đổi—Giê. 48:11; La. 8:28-29; Nhã. 4:16.
- B. Ma-ri có một bình thạch cao tuyết hoa đựng một cân dầu cam tùng tinh khiết rất giá trị; khi bà đập vỡ chiếc bình ấy và đổ dầu ra trên Chúa thì “ngôi nhà thơm ngát hương dầu”—Gi. 12:2-3; Mác 14:3; đc. Nhã. 1:12.
- C. Bình thạch cao tuyết hoa tượng trưng cho người bề ngoài của chúng ta, là điều cần được phá vỡ để người bề trong có thể được giải phóng; Chúa hành động trong chúng ta và trên chúng ta theo rất nhiều cách khác nhau nhằm mục đích phá vỡ bình bằng đất, bình thạch cao tuyết hoa, lớp vỏ bên ngoài—2 Cô. 4:7; Gi. 12:3, 24; La. 8:28-29.
- D. Những gì mà chúng ta là theo bản chất đều không có nghĩa gì; chỉ những gì Linh cấu tạo vào bản thể chúng ta mới đáng kể; sự kỉ luật của Thánh Linh phá hủy tính khí, thói quen thiên nhiên của chúng ta và đem đến sự cấu tạo của Thánh Linh trong sự trưởng thành và ngọt ngào; Đức Chúa Trời sắp xếp mọi sự trong môi trường của chúng ta để phá hủy những gì chúng ta là theo thiên nhiên hầu Ngài có thể hình thành trong chúng ta một tính khí mới, một tính cách mới và các thuộc tính mới—Gi. 3:6; 2 Cô. 5:17; Ga. 6:15.
- E. Có hai lí do chính cho việc không được phá vỡ:
 1. Một người không được phá vỡ vì đang sống trong sự tối tăm; trong tất cả những gì xảy ra với mình thì người ấy đều đổ lỗi cho người khác hoặc môi trường; người ấy không có khả năng nào về bàn tay của Đức Chúa Trời và rằng Đức Chúa Trời là Đấng đang xử lí người ấy—đc. Gióp 10:13; Êph. 3:9.
 2. Một người không được phá vỡ vì quá yêu mình; chúng ta phải xin Đức Chúa Trời loại bỏ sự ái kỉ khỏi chúng ta; mọi hiểu lầm và bất mãn đều xuất phát từ một điều duy nhất – sự ái kỉ thầm kín.
- F. Chúng ta cần nhận thức rằng mọi điều chúng ta trải qua chỉ có một mục đích duy nhất là sự sống của Đức Chúa Trời được giải phóng qua chúng ta và được biểu lộ trong chúng ta; nguyện người bề ngoài của chúng ta được phá vỡ đến

mức người bề trong có thể được giải phóng và biểu lộ; điều này thật quý báu, và đây là con đường của các tôi tớ Chúa—Gi. 12:24-26; 2 Cô. 4:12.

Tương giao về việc phá vỡ người bề ngoài để giải phóng linh và biểu lộ Đức Chúa Trời

Chúng ta phải biết tại sao Đức Chúa Trời đặt chúng ta trong thế giới. Ngài đã đặt chúng ta trong thế giới để hiện diện của chúng ta tạo nên lòng đói khát sự công chính nơi tội nhân, tìn đồ và thế giới. Trong công tác của mình, chúng ta phải tạo nên sự đói khát trong người khác. Bên trong chúng ta phải có sự tươi mới, quyền năng, sự nuôi dưỡng và cung ứng bí ẩn để thúc đẩy người khác tìm kiếm Đức Chúa Trời qua hiện diện của chúng ta. Người khác nên có ao ước tìm kiếm Đức Chúa Trời nhờ gặp gỡ và nói chuyện với chúng ta. Nếu chúng ta luôn gặp gỡ và giao tiếp với người khác mà không tạo nên trong họ lòng khao khát Đức Chúa Trời thì điều đó có nghĩa là chúng ta đã thất bại. Nếu việc đọc Kinh Thánh, cầu nguyện, phụng sự và rao giảng phúc âm của chúng ta không sản sinh một khao khát mạnh mẽ như vậy trong con người thì công tác của chúng ta đã thất bại. (*Tuyển tập Watchman Nee*, tập 42, tr. 238)

Sách 2 Các Vua chương 4 ghi lại việc người nữ Su-nem tiếp đón Ê-li-sê. Kinh Thánh chép rằng “Một ngày kia, Ê-li-sê đi ngang qua đất Su-nem. Ở đó, có một người nữ giàu, chăm người ở lại ăn bữa. Từ ấy, mỗi khi người đi ngang qua đó thì vào nhà người nữ này dùng bữa. Người nữ ấy nói với chồng mình rằng: Tôi biết rằng người năng đến nhà chúng ta đây là một người thánh của Đức Chúa Trời” (cc. 8-9). Ê-li-sê đi ngang qua Su-nem. Ông không giảng một bài hay thực hiện một phép lạ nào. Mỗi lần đi ngang qua, ông ghé lại và dùng bữa tại đó. Người nữ này nhận biết ông là người của Đức Chúa Trời qua cách ông dùng bữa. Đây là ấn tượng mà Ê-li-sê để lại cho người khác.

Ngày nay, chúng ta phải tự hỏi: “Chúng ta để lại ấn tượng gì cho người khác? Điều toát ra từ chúng ta là gì?” Chúng tôi đã nhắc đi nhắc lại rằng người bề ngoài phải bị phá vỡ. Nếu người bề ngoài không bị phá vỡ thì ấn tượng mà người khác nhận được từ chúng ta sẽ không gì khác hơn là người bề ngoài. Mỗi khi tiếp xúc người khác, có thể chúng ta tạo cho họ cảm giác không được dễ chịu rằng chúng ta yêu mình, ngoan cố và kiêu ngạo. Hoặc có thể chúng ta gây cho họ ấn tượng rằng chúng ta thông minh và cực kì hùng biện. Có lẽ chúng ta tạo cho người khác cái gọi là ấn tượng tốt. Nhưng ấn tượng ấy có làm Đức Chúa Trời thỏa lòng không? Ấn tượng ấy có đáp ứng được nhu cầu của Hội thánh không? Đức Chúa Trời không thỏa lòng và Hội thánh không cần cái gọi là ấn tượng tốt của chúng ta.

...If the outer man is not broken, our spirit will not be released, and the impression we give to others will not be an impression of the spirit.

...What generates an impression in others is the strongest spots we have in ourselves. (*The Collected Works of Watchman Nee*, vol. 54, “The Breaking of the Outer Man and the Release of the Spirit”, pp. 238, 237)

Sự sống tháp ghép

Đọc Kinh văn: Gi. 15:1, 4-5; La. 11:17-24; 1 Cô. 6:17

- I. **Là tin đồ trong Christ, chúng ta nên sống sự sống tháp ghép, tức sự sống mà trong đó chúng ta là một linh với Chúa và sống trong mối liên hiệp hữu cơ với Ngài—1 Cô. 6:17; Gi. 15:4.**
- II. **Kinh Thánh khai thị rằng mối quan hệ mà Đức Chúa Trời khao khát có được với con người là Ngài và con người trở nên một—1 Cô. 6:17:**
 - A. Đức Chúa Trời khao khát sự sống thần thượng và sự sống phạm nhân được kết hiệp với nhau để trở nên một sự sống—Gi. 15:1, 4-5.
 - B. Sự hiệp một này là mối liên hiệp hữu cơ, mối liên hiệp trong sự sống, tức sự sống tháp ghép.
 - C. Quan niệm về sự sống thần thượng và sự sống phạm nhân được tháp ghép nên một thì huyền nhiệm, vượt quá quan niệm thiên nhiên và xa lạ với tư tưởng con người.
- III. **Trong việc tháp ghép, hai sự sống tương đồng được kết hiệp và cùng lớn lên—La. 11:17-24:**
 - A. Việc tháp ghép chỉ có hiệu quả khi những sự sống được tháp ghép tương đồng với nhau.
 - B. Vì sự sống phạm nhân được làm nên trong hình ảnh của Đức Chúa Trời và theo hình dạng của Đức Chúa Trời nên sự sống ấy có thể kết hiệp với sự sống thần thượng.
 - C. Sự sống phạm nhân của chúng ta giống với sự sống thần thượng; vì vậy, sự sống thần thượng và sự sống phạm nhân có thể tháp ghép với nhau và rồi cùng lớn lên cách hữu cơ.
- IV. **Để chúng ta được tháp vào Christ thì Ngài phải trải qua tiến trình nhục hóa, đóng đinh và phục sinh:**
 - A. Christ đã trở nên xác thịt để làm dòng giống của Đa-vít, nhánh của Đa-vít, Chồi, hầu chúng ta có thể được tháp ghép cùng với Ngài; Ngài trở nên như chúng ta để Ngài và chúng ta có thể được tháp ghép với nhau—Gi. 1:14; Mat. 1:1; Xa. 3:8; Giê. 23:5; 33:15.
 - B. Christ đã bị “cắt” trên thập tự giá để chúng ta có thể được tháp vào Ngài:
 1. Việc Christ trở thành nhánh của Đa-vít tự nó không có nghĩa là Ngài có thể được tháp ghép cùng với chúng ta.
 2. Tháp ghép đòi hỏi phải cắt; hai nhánh không thể được tháp ghép với nhau trừ khi cả hai đều bị cắt:
 - a. Christ bị cắt khi chết trên thập tự giá.
 - b. Chúng ta bị cắt khi ăn năn và tiếp nhận Chúa.
 3. Sau khi cắt xong, sự kết hiệp và mối liên hiệp hữu cơ sẽ diễn ra, vì vậy, trong việc tháp ghép, chúng ta có việc cắt, sự kết hiệp và mối liên hiệp hữu cơ.
 - C. Sau khi bị cắt trên thập tự giá, Christ đã phục sinh trở nên Linh ban-sự-sống—1 Cô. 15:45b; 2 Cô. 3:17a:
 1. Bởi trở nên một Linh như vậy mà Christ đã sẵn sàng để được tháp ghép.
 2. Một khi chúng ta ăn năn và tiếp nhận Chúa thì Ngài là Linh ban-sự-sống sẽ vào trong linh chúng ta, đem sự sống thần thượng vào trong chúng ta, và chúng ta được tháp ghép cùng với Christ—Gi. 20:22; La. 8:11:
 - a. Sự sống này là sự sống ra từ sự chết và sự phục sinh.
 - a. Là Linh ban-sự-sống, Christ đem chìa khóa cho sự chết và sự phục sinh vào trong chúng ta là những người tin để chúng ta có thể đồng chết và đồng sống dậy với Ngài—Ga. 2:20.
 - b. Trong sự chết và sự phục sinh này, chúng ta được tháp ghép cùng với Christ.
- V. **Là những người được tái sinh, chúng ta nên sống sự sống tháp ghép, tức sự sống mà trong đó hai bên được kết hiệp để lớn lên cách hữu cơ—Gi. 15:1, 4-5:**
 - A. Sau khi được tháp vào Christ, chúng ta không nên sống bởi chính mình nữa; trái lại, chúng ta nên để cho Đấng Christ thể linh sống trong chúng ta—Ga. 2:20.

- B. Chúng ta không nên sống bởi xác thịt hay bản thể thiên nhiên của mình nữa; trái lại, chúng ta nên sống bởi linh được tái sinh, là linh được tháp ghép với Christ—La. 8:4.
- C. Qua sự tháp ghép này, chúng ta được liên hiệp với Ngài, hòa quyện với Ngài và hợp nhất với Ngài để trở nên Thân thể Đấng Christ—12:4-5.

VI. Sự sống tháp ghép không phải là sự sống hoán đổi mà là sự hòa quyện giữa sự sống phạm nhân với sự sống thần thượng—Ga. 2:20:

- A. Quan niệm về sự sống hoán đổi là chúng ta giao sự sống phạm nhân của mình cho Chúa và Ngài thay thế sự sống ấy bằng sự sống thần thượng của Ngài.
- B. Đời sống Cơ Đốc không phải là sự sống hoán đổi mà là sự sống tháp ghép—sự hòa quyện giữa sự sống phạm nhân với sự sống thần thượng—La. 6:3-5; Gi. 15:1, 4-5:
 - 1. Không có sự hoán đổi hay trao đổi sự sống.
 - 2. Thay vì hoán đổi thì có sự ban phát, sự truyền dẫn, sự sống thần thượng vào sự sống phạm nhân và có sự hòa quyện giữa sự sống thần thượng với sự sống phạm nhân.
- C. Thực tại tuyệt vời nhất trong kinh nghiệm Cơ Đốc là tín đồ trong Christ được liên hiệp với Christ theo cách sự sống—1 Cô. 6:17:
 - 1. Bất cứ điều gì Christ là và bất cứ điều gì Ngài đã làm đều hoàn toàn vì điều duy nhất này: đó là Ngài và chúng ta có thể được liên hiệp cách hữu cơ và sống sự sống tháp ghép—Gi. 15:4-5.
 - 2. Trong sự khôi phục của Ngài, Chúa đang khôi phục vấn đề sự sống tháp ghép đã bị sao nhãng này.

VII. Trong sự sống tháp ghép, sự sống phạm nhân không bị tiêu trừ nhưng được làm mạnh mẽ, được nâng cao và được làm phong phú bởi sự sống thần thượng—La. 11:17-24:

- A. Trong sự sống tháp ghép, nhánh vẫn giữ những đặc điểm thuộc thể yếu vốn có, nhưng sự sống của nhánh được nâng cao và biến đổi bởi được tháp vào một sự sống tốt hơn:
 - 1. Sự sống cao hơn khuất phục sự sống thấp hơn.
 - 2. Sự sống cao hơn làm phong phú, nâng cao và biến đổi sự sống thấp hơn.
- B. Trong sự sống tháp ghép, sự sống thần thượng hành động bên trong chúng ta để đào thải những yếu tố tiêu cực—2 Cô. 3:18:
 - 1. Sự sống thần thượng hành động cách dần dần để tiêu trừ bất cứ điều gì thiên nhiên.
 - 2. Yếu tố tiêu cực trong tính khí của chúng ta bị giết chết, sau đó, thay vì ném bỏ tính khí của chúng ta thì Chúa nâng cao và sử dụng nó.
- C. Trong sự sống tháp ghép, sự sống thần thượng làm phục sinh cõi thọ tạo ban đầu của Đức Chúa Trời—Gi. 11:25:
 - 1. Thay vì từ bỏ cõi thọ tạo của Ngài, Đức Chúa Trời sẽ tái khẳng định quyền sở hữu nó.
 - 2. Đức Chúa Trời có ý định đem mọi phương diện của bản thể chúng ta vào sự phục sinh—Phil. 3:11:
 - a. Khi đào thải những điều tiêu cực, sự sống thần thượng hành động để làm phục sinh cõi thọ tạo ban đầu của Đức Chúa Trời.
 - b. Bằng cách này, các chức năng ban đầu của chúng ta, tức các chức năng được ban cho chúng ta khi sáng tạo, được phục hồi, được làm mạnh mẽ và làm phong phú—Ga. 2:20.
- D. Trong sự sống tháp ghép, sự sống thần thượng cung ứng sự phong phú của Christ cho các phần bề trong của chúng ta—La. 12:2:
 - 1. Các quan năng được phục sinh và nâng cao của chúng ta được cung ứng bằng sự phong phú của Christ.
 - 2. Qua sự cung ứng như vậy, chúng ta được đổi mới trong tâm trí, tình cảm và ý chí.
- E. Trong sự sống tháp ghép, sự sống thần thượng dầm thấm toàn bản thể chúng ta—8:29-30:
 - 1. Sự phong phú của Christ dầm thấm chúng ta và biến đổi chúng ta—12:2; 2 Cô. 3:18.
 - 2. Bởi sự dầm thấm này của sự sống thần thượng mà chúng ta được đồng hóa theo hình ảnh của Christ—La. 8:29.

**Ý nghĩa nội tại và sự khái thị
về dầu xúc tổng hợp là dầu xúc thánh—
một hình bóng đầy đủ về Linh tổng hợp, bao-hàm-tất-cả
của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình**

Đọc Kinh văn: Xuất. 30:22-30; 1 Cô. 15:45b; Gi. 7:37-39; Phil. 1:19

I. Dầu xúc thánh, một dầu xúc tổng hợp gồm dầu ô-liu và bốn hương liệu, “được tổng hợp theo cách làm của một thợ điều chế”, là hình bóng đầy đủ về Linh Jesus Christ, tức Linh ban-sự-sống, bao-hàm-tất-cả, tổng hợp của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình, Đấng mà Christ đã trở nên qua sự chết và sự phục sinh của Ngài—Xuất. 30:22-25; 1 Cô. 15:45b; Gi. 7:37-39; Phil. 1:19:

A. Ý nghĩa của các thành phần trong dầu xúc tổng hợp này như sau:

1. Một dược lỏng, một hương liệu dùng trong việc chôn cất (Gi. 19:39), tượng trưng cho sự chết quý báu của Christ (La. 6:3):
 - a. Một dược cũng được dùng làm thuốc giảm đau để giảm bớt sự đau đớn thuộc sự chết; khi Chúa Jesus bị đóng đinh, Ngài được cho uống rượu pha với một dược để giảm đau—Mác 15:23.
 - b. Một dược cũng có thể được dùng để chữa lành thân thể khi thân thể tiết ra chất bài tiết không thích hợp; trong đời sống con người chúng ta có nhiều chất bài tiết không thích hợp nhưng sự chết của Chúa trên thập tự giá điều chỉnh nan đề này.
 2. Nhục quế thơm tượng trưng cho sự ngọt ngào và hiệu năng của sự chết Christ—La. 8:13:
 - a. Nhục quế được kê trong đơn thuốc để kích hoạt quả tim yếu.
 - b. Khi chúng ta áp dụng sự chết của Chúa trong Linh cho bản thể bề trong của mình thì lòng chúng ta sẽ được kích hoạt khiến chúng ta vui mừng và hân hoan trong Chúa—Phil. 4:4; Nê. 8:10.
 3. Xương bồ thơm, từ một loại sậy mọc hướng lên trong đầm lầy hay nơi lầy lội, tượng trưng cho sự phục sinh quý báu của Christ—Êph. 2:6; Côl. 3:1; 1 Phi. 1:3.
 4. Thời xua, quế bì được dùng để xua đuổi côn trùng và rắn, tượng trưng cho quyền năng xua đuổi của sự phục sinh của Christ; quế bì xua đuổi mọi loại “côn trùng” ác và đặc biệt là con rắn xua, tức ma quỷ—Phil. 3:10.
 5. Dầu ô-liu là thành phần cơ bản của dầu xúc tổng hợp tượng trưng cho Linh của Đức Chúa Trời là thành phần cơ bản của Linh tổng hợp—Sáng. 1:2.
- B. Vì số 4 tượng trưng cho các tạo vật (Êxc. 1:5), trong đó, con người là đầu (Sáng. 1:26), còn số 1 tượng trưng cho Đức Chúa Trời duy nhất (Phục. 4:35; 1 Ti. 2:5), nên bốn hương liệu tượng trưng cho nhân tính của Christ trong cõi thọ tạo của Đức Chúa Trời, còn một hin dầu ô-liu tượng trưng cho Đức Chúa Trời duy nhất cùng với thần tính của Ngài; do đó, việc hòa dầu ô-liu với bốn hương liệu tượng trưng cho sự tổng hợp, sự hòa quyện của Đức Chúa Trời với con người, của thần tính với nhân tính, trong Linh tổng hợp—Lê. 2:4 và chú thích 3.
- C. Dầu ô-liu và bốn hương liệu đều được chuẩn bị qua tiến trình ép hoặc cắt, biểu thị rằng Linh của Đức Chúa Trời đã trở nên Linh của Christ (La. 8:9) qua những nỗi khổ của Christ (Mat. 26:36).
- D. Hơn nữa, lượng của bốn hương liệu, là ba đơn vị trọn vẹn, mỗi đơn vị 500 siéc-lo; 500 siéc-lo ở giữa được chia thành hai phần, tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất trong sự phục sinh, tức Thân vị thứ nhì là Con, bị “chia” bởi sự chết của Ngài trên thập tự giá.
- E. Vì trong Kinh Thánh số 5 tượng trưng cho trách nhiệm (25:2, chú thích 1) nên năm yếu tố trong dầu xúc tổng hợp và ba đơn vị 500 siéc-lo của bốn hương liệu tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất trong sự phục sinh là quyền năng, năng lực, để mang vác trách nhiệm.

- F. Vì các số 3 và 5 liên quan đến sự xây dựng của Đức Chúa Trời (xem chú thích 15² trong Sáng. 6) nên các số này trong dầu xúc tổng hợp biểu thị rằng trong Linh tổng hợp có yếu tố dành cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời.
- G. Dựa vào những ý nghĩa trên, việc tổng hợp bốn hương liệu với dầu ô-liu để điều chế dầu xúc tượng trưng cho sự hòa quyện của các yếu tố nêu trên với Linh của Đức Chúa Trời qua tiến trình nhục hóa, đời sống làm người, đóng đinh, phục sinh và thăng thiên của Christ để sản sinh Linh tổng hợp hầu xây dựng nơi cư ngụ đời đời của Đức Chúa Trời.

II. Dầu xúc tổng hợp, tức dầu xúc thánh, được dùng để xúc nhà trại cùng mọi vật dụng của nó, bản thờ cùng mọi dụng cụ của nó, thùng rửa cùng đế của nó, và các thầy tế lễ, để làm cho tất cả những điều này nên thánh, biệt riêng, thánh hóa, cho Đức Chúa Trời vì mục đích thần thượng của Ngài—Xuất. 30:26-30; 1 Phi. 1:2; 1 Cô. 6:11; La. 15:16:

- A. Dầu xúc này tượng trưng cho Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết qua sự nhục hóa, đóng đinh và phục sinh của Christ để trở nên Linh tổng hợp bao-hàm-tất-cả hầu đến với dân được chọn và được chuộc của Ngài và xúc họ bằng chính Ngài, làm cho chính Ngài nên một với họ và làm cho họ nên một với Ngài—Gi. 20:22; 1 Gi. 2:20, 27; 2 Cô. 1:21; 1 Cô. 6:17.
- B. Sự xúc dầu như vậy, là chuyển động của Linh tổng hợp bên trong chúng ta, áp dụng cho chúng ta và cũng thêm tất cả các yếu tố của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết vào bản thể bề trong của chúng ta để cho người bề trong của chúng ta có thể lớn lên trong sự sống thần thượng bởi các yếu tố thần thượng và để cho chúng ta được hòa quyện với Đức Chúa Trời như một —Côl. 2:19.
- C. Dầu xúc thánh chỉ nhằm mục đích xúc nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời và chức tế lễ (đc. 1 Phi. 2:5); do đó, chỉ những người vì nơi cư ngụ của Đức Chúa Trời và vì chức tế lễ mới có thể vui hưởng Linh tổng hợp, bao-hàm-tất-cả.

III. Linh của Đức Chúa Trời, được tượng trưng bởi dầu ô-liu, không còn chỉ là dầu nữa mà bây giờ là dầu được tổng hợp với một số thành phần nào đó; về điều này, Giảng 7:39 chép: “Nhưng Ngài nói điều này chỉ về Linh mà người tin vào Ngài sẽ nhận lãnh vì Linh ấy vẫn chưa, bởi Jesus chưa được tôn vinh”:

- A. Điều này có nghĩa là trước khi Chúa được tôn vinh, tức là sự phục sinh của Ngài (Lu. 24:26), thì Linh tổng hợp vẫn chưa (Lu. 24:26); chỉ sau khi Christ phục sinh thì sự tổng hợp, hay sự hòa trộn, của một Linh như thế mới được hoàn thành.
- B. Khi Linh là Linh của Đức Chúa Trời thì Ngài chỉ có yếu tố thần thượng; sau khi trở nên Linh Jesus Christ qua sự nhục hóa, đóng đinh và phục sinh của Christ thì Linh có cả yếu tố thần thượng lẫn yếu tố phàm nhân, với mọi thể yếu và thực tại của sự nhục hóa, đóng đinh và phục sinh của Christ.
- C. Linh tổng hợp bao-hàm-tất-cả này, được hình bóng bởi dầu xúc thánh, là sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ, sự cung ứng của Thân thể Đấng Christ mà nhờ đó chúng ta có thể sống Christ để tôn đại Ngài trong Thân thể, qua Thân thể và vì Thân thể—Phil. 1:19-21a.

IV. Là tín đồ, chúng ta đã được xúc dầu xúc tổng hợp, tức Linh bao-hàm-tất-cả; Thi Thiên 133:2 mô tả thể nào dầu xúc chảy từ đầu xuống râu rồi xuống lai áo A-rôn; điều này có nghĩa là cả Thân thể được xúc Linh:

- A. Lập trường hiệp một đơn giản là Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình là dầu xúc thánh, tức Linh tổng hợp, được áp dụng cho bản thể chúng ta—cc. 1-3.
- B. Để được “sơn” bằng dầu xúc (1 Gi. 2:20, 27), chúng ta phải là một với Hội thánh; khi đó, chúng ta sẽ tự nhiên vui hưởng sự áp dụng của dầu xúc cùng tất cả các yếu tố của dầu; sự hiệp một được sản sinh bởi áp dụng dầu xúc này thật kì diệu làm sao!

Luôn ở trong Christ là cây nho thật

Đọc Kinh văn: Gi. 15:1, 4-5, 7; 1 Gi. 2:6, 27-28; 3:24; 4:13, 15; La. 8:4

I. Chúa Jesus phán: “Ta là cây nho thật”—Gi. 15:1a; đc. Khải. 14:18:

- A. Cây nho thật này (Con) cùng với các nhánh (tín đồ trong Con) là cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời Tam Nhất trong gia tể của Đức Chúa Trời.
- B. Cơ cấu hữu cơ này lớn lên bằng sự phong phú của Ngài và biểu lộ sự sống thần thượng của Ngài.

II. Là các nhánh trong cây nho, chúng ta cần luôn ở trong cây nho—Gi. 15:4-5:

- A. Ở trong Chúa là vấn đề liên hiệp; luôn ở trong Chúa là vấn đề tương giao—1 Cô. 1:9, 30.
- B. Việc chúng ta luôn ở trong Christ là cây nho tùy thuộc vào việc chúng ta thấy khái tượng rõ ràng rằng chúng ta là các nhánh trong cây nho; một khi thấy mình là các nhánh trong cây nho thì chúng ta cần duy trì sự tương giao giữa chúng ta với Chúa—Gi. 15:2.
- C. Đời sống Cơ Đốc là đời sống luôn ở trong Chúa—1 Gi. 2:6, 27-28; 3:24; 4:13, 15.
- D. Chúng ta luôn ở trong Christ là điều kiện để Ngài luôn ở trong chúng ta—Gi. 15:5a.
- E. Ngoài cây nho, chúng ta không là gì, chúng ta không có gì và chúng ta không thể làm gì—c. 5b.
- F. Chỉ khi nhánh luôn ở trong cây nho thì cây nho mới có thể là mọi sự cho nhánh.

III. Chúng ta luôn ở trong Christ để Ngài có thể luôn ở trong chúng ta bằng cách quan tâm đến sự dạy dỗ bên trong của sự xúc dầu bao-hàm-tất-cả—1 Gi. 2:27:

- A. Chúng ta luôn ở trong sự tương giao thần thượng với Christ bằng cách kinh nghiệm sự tẩy sạch của huyết Chúa và sự áp dụng của Linh xúc dầu cho bản thể bề trong của chúng ta—Gi. 15:4-5; 1 Gi. 1:5, 7; 2:20, 27.
- B. Là Dầu, Christ là Đấng được xúc dầu và Đấng xúc dầu, còn chúng ta là các chi thể của Ngài đang vui hưởng Ngài là sự xúc dầu bề trong để làm trọn mục đích của Ngài—Hê. 1:9; 3:14; 2 Cô. 1:21-22.
- C. Là sự chuyển động và hành động của Linh tổng hợp bên trong chúng ta, sự xúc dầu xúc Đức Chúa Trời vào trong chúng ta để chúng ta có thể được dầm thấm Đức Chúa Trời, sở hữu Đức Chúa Trời và hiểu được tâm trí của Đức Chúa Trời; sự xúc dầu này truyền tâm trí của Christ là Dầu của Thân thể cho các chi thể Ngài bởi cảm nhận bề trong, ý thức bề trong, của sự sống—Thi. 133; 1 Cô. 2:16; La. 8:6, 27.

IV. Luôn ở trong Chúa là làm một linh với Ngài, tức là sống trong linh hòa quyện—1 Cô. 6:17:

- A. Thể yếu của Tân Ước là hai linh – Linh thần thượng và nhân linh – hòa quyện với nhau nên một—c. 17; La. 8:4.
- B. Mối liên hiệp của hai linh này là huyền nhiệm sâu nhất trong Kinh Thánh.
- C. Cách diễn đạt *một linh* hàm ý đến sự hòa quyện của Chúa là Linh với linh chúng ta—1 Cô. 6:17:
 - 1. Linh này, là sự hòa quyện giữa linh chúng ta với Linh Chúa thành một linh, vừa là Linh của Chúa vừa là linh của chúng ta—La. 8:4; 2 Cô. 3:17; 1 Cô. 15:45.
 - 2. Mọi kinh nghiệm thuộc linh của chúng ta như tương giao với Chúa, cầu nguyện với Ngài và sống với Ngài, đều ở trong linh hòa quyện này.
- D. Trọng tâm của gia tể Đức Chúa Trời là linh hòa quyện, tức Linh thần thượng hòa quyện với nhân linh; bất cứ điều gì Đức Chúa Trời có ý định làm hoặc hoàn thành đều liên quan đến trọng tâm này—Êph. 3:5, 9; 1:17; 2:22; 5:18; 6:18:
 - 1. Bằng cách làm một linh với Chúa, chúng ta có thể kinh nghiệm Ngài là Đấng bao-hàm-tất-cả—1 Cô. 1:2, 24, 30; 2:7-8, 10, 3:11; 5:7-8; 10:3-4; 11:3; 12:12; 15:20, 23, 45, 47.
 - 2. Chúng ta có thể kinh nghiệm Christ và nhận Christ là mọi sự vì chúng ta đã trở nên một linh với Ngài.
 - 3. Hễ ai làm một linh với Chúa thì nguồn cung ứng là không thể vơi cạn.
- E. Linh hòa quyện là linh làm một linh với Đức Chúa Trời và giống như Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất của Ngài nhưng không trong Thần cách—1 Gi. 5:11; 2 Phi. 1:4:

1. Linh thần thượng và nhân linh được hòa quyện nên một bên trong chúng ta để chúng ta có thể sống đời sống của một Thần–nhân, một đời sống là Đức Chúa Trời nhưng cũng là con người, và là con người nhưng cũng là Đức Chúa Trời—Ga. 2:20; Phil. 1:19-21a.
 2. Nếp sống Thần–nhân là nếp sống của hai linh được kết hiệp và hòa quyện với nhau nên một.
- F. Làm một linh với Chúa ngụ ý rằng chúng ta ở trong Ngài và Ngài ở trong chúng ta, rằng chúng ta và Ngài là một trong sự sống—Gi. 3:16; 1 Gi. 5:12.
- G. Để trở nên những Cơ Đốc nhân đúng đắn, chúng ta phải biết rằng Chúa Jesus ngày nay, tức hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất, là Linh cư ngụ trong linh chúng ta và hòa quyện với linh chúng ta—2 Cô. 3:17; 1 Cô. 15:45; 6:17.
- H. Kinh Thánh đòi hỏi chúng ta bước theo linh hòa quyện—La. 8:4:
1. Bí quyết cho mọi sự được tìm thấy trong Linh tuyệt diệu này, Đấng ở trong linh tái sinh của chúng ta và Đấng đã trở nên một linh với linh chúng ta.
 2. Sống trong linh là để cho Christ đổ đầy và dầm thấm chúng ta đến khi Ngài thấm dẫm toàn bản thể chúng ta và bởi đó được biểu lộ qua chúng ta—Êph. 3:17.
 3. Việc luôn ở hỗ tương trong Giăng 15:4-5 là thực hành làm một linh với Chúa.

V. Những lời cầu nguyện hiệu quả là kết quả của việc chúng ta luôn ở trong Chúa và lời Ngài luôn ở trong chúng ta—c. 7:

- A. Cầu nguyện là con người hợp tác và đồng công với Đức Chúa Trời, để Đức Chúa Trời biểu lộ chính Ngài qua con người và do đó hoàn thành mục đích của Ngài; một người cầu nguyện sẽ hợp tác với Đức Chúa Trời, cùng làm việc với Đức Chúa Trời, để Đức Chúa Trời biểu lộ chính Ngài và khát vọng của Ngài từ bên trong người ấy và qua người ấy—La. 8:26-27; Gia. 5:17:
1. Cầu nguyện là sự tuôn chảy giữa con người và Đức Chúa Trời, và là sự tiếp xúc hỗ tương giữa con người với Đức Chúa Trời.
 2. Ý nghĩa thật của cầu nguyện là tiếp xúc Đức Chúa Trời trong linh chúng ta và hấp thụ chính Đức Chúa Trời—Êph. 6:18.
 3. Cách kinh nghiệm Đấng Christ nội cư và sống Christ là cầu nguyện cách chân thật—Côl. 1:27; 3:4; Phil. 1:20-21a.
 4. Chúng ta cần loại cầu nguyện đem chúng ta vào sự tiếp xúc Chúa, loại cầu nguyện khiến chúng ta làm một với Ngài trong linh mình—2 Ti. 4:22; 1 Cô. 6:17.
- B. Khi chúng ta luôn ở trong Chúa và lời Ngài luôn ở trong chúng ta thì trong chúng ta sẽ có khao khát ra từ lời Ngài—Gi. 15:7; 1 Gi. 5:14-15:
1. Chúng ta sẽ chạm được cảm xúc của Chúa và hiểu ý định của Ngài; khi đó tự phát, chúng ta sẽ có khao khát của Ngài trong chúng ta.
 2. Khao khát của Ngài sẽ trở thành khao khát của chúng ta, những gì Ngài muốn sẽ là những gì chúng ta muốn, và chúng ta sẽ cầu nguyện theo khao khát này.
 3. Chúa sẽ đáp lại loại cầu nguyện này vì loại cầu nguyện ấy xuất phát từ việc chúng ta luôn ở trong Chúa và từ việc lời Ngài luôn ở trong chúng ta.

VI. Khi chúng ta luôn ở trong Christ và Christ luôn ở trong chúng ta thì chúng ta có thể có nếp sống Hội thánh—Gi. 15:4-5; 1 Cô. 1:2, 9, 30; 12:27:

- A. Chúng ta có thể có nếp sống Hội thánh đích thực chỉ bởi sống trong linh hòa quyện; chúng ta nên cứ ở trong linh hòa quyện này vì nếp sống Hội thánh—1:2; 12:27.
- B. Nếp sống Hội thánh là nếp sống yêu thương nhau—Gi. 15:12, 17.
- C. Khi luôn ở trong Christ là cây nho, chúng ta dự phần vào sự tương giao tuyệt diệu giữa các nhánh với nhau—cc. 4-5; 1 Gi. 1:3-7.

**Sống đời sống Cơ Đốc bằng cách vui hưởng dòng chảy sự sống
cùng với chức vụ sự sống ra từ và vì ngôi nhà kì vĩ của Đức Chúa Trời**

Đọc Kinh văn: Êxc. 47:1-12; 2 Cô. 3:6; 1 Cô. 9:11; 3:6, 9; 4:15; 3:2, 12

I. Để sống đời sống Cơ Đốc, chúng ta cần vui hưởng dòng chảy sự sống ra từ nhà Đức Chúa Trời—Êxc. 47:1-12:

- A. Chuyển động chung cuộc của Đức Chúa Trời là chuyển động của Ngài trong con người để thần hóa con người bằng cách thâm nhập con người bằng mọi điều Ngài là trong sự sống, bản chất, yếu tố và thể yếu của Ngài vì vinh hiển, tức sự biểu lộ, của Đức Chúa Trời—2 Cô. 3:18; 1 Gi. 3:2.
- B. Nước tuôn ra từ dưới ngạch cửa—Êxc. 47:1:
 - 1. Để nước tuôn ra, phải có ngạch cửa, tức một chỗ mở—đc. Thi. 81:10.
 - 2. Nếu chúng ta đến gần Chúa hơn và tiếp xúc Ngài nhiều hơn thì sẽ có một chỗ mở để cho nước sống tuôn ra từ Hội thánh—*Thánh ca* 846.
- C. Dòng chảy hướng về phía Đông—Êxc. 47:1:
 - 1. Con sông của Đức Chúa Trời chảy theo hướng của vinh hiển Đức Chúa Trời—đc. Dân. 2:3; Êxc. 43:2.
 - 2. Nếu mọi người trong Hội thánh đều tìm kiếm và quan tâm đến vinh hiển của Đức Chúa Trời thì nước sống sẽ tuôn ra từ Hội thánh—Gi. 7:18; 1 Cô. 10:31.
- D. Nước tuôn ra từ bên phải nhà—Êxc. 47:1:
 - 1. Theo Kinh Thánh, bên phải tượng trưng cho vị trí cao nhất, vị trí đầu nhất—đc. Hê. 1:3.
 - 2. Dòng chảy sự sống phải có vị trí tối thượng bên trong chúng ta, trở thành nhân tố kiểm soát trong nếp sống và công tác của chúng ta—Khải. 22:1; Cól. 1:18b.
- E. Dòng chảy này ở bên cạnh bàn thờ, cho thấy rằng chúng ta cần sự xử lí của thập tự giá và sự dâng mình trọn vẹn để vui hưởng dòng chảy sự sống—Êxc. 47:1.
- F. Để gia tăng dòng chảy sự sống, chúng ta cần được đo bởi Chúa là người bằng đồng—40:3; 47:2-5; Khải. 1:15; đc. Gi. 7:37-39:
 - 1. Đo nghĩa là tra xét, thử nghiệm, phán xét và sở hữu; bốn lần đo 1.000 cúp-bít, là một đơn vị trọn vẹn (đc. Thi. 84:10), hàm ý rằng là tạo vật, chúng ta cần được Chúa đo cách triệt để hầu Ngài có thể chiếm hữu và hoàn toàn sở hữu toàn bản thể chúng ta (Ês. 6:1-8).
 - 2. Chúng ta càng để cho Chúa tra xét, thử nghiệm và phán xét để sở hữu chúng ta thì dòng chảy càng sâu hơn; chiều sâu của dòng chảy tùy thuộc vào việc chúng ta đã được Chúa đo bao nhiêu—đc. 1 Gi. 1:5, 7.
 - 3. Càng được Chúa đo, chúng ta càng được sự tuôn chảy của ân điển sự sống kiểm chế và giới hạn cho đến khi cuối cùng chúng ta lạc mất trong và được cuốn đi bởi Đức Chúa Trời Tam Nhất tuôn chảy như là con sông mà trong đó chúng ta có thể bơi; theo một nghĩa nào đó, chúng ta mất hết tự do, nhưng theo một nghĩa khác, chúng ta thực sự tự do—Êxc. 47:4-6.
- G. Con sông làm cho mọi vật đều sống; dòng chảy của con sông sản sinh cây cối, cá và gia súc—cc. 7, 9-10, 12.
- H. Con sông tưới mát đất khô cằn, nứt nẻ và chữa lành những dòng nước sự chết; việc tưới mát và chữa lành này là nhằm mục đích sản sinh sự sống—c. 8:
 - 1. Con sông không thể chữa lành đầm lầy; đầm lầy là nơi trung lập, nơi nửa vùi, nơi thỏa hiệp và hăm hảm—c. 11; đc. Khải. 3:15-16.
 - 2. Vì dòng chảy sự sống và vì nếp sống Hội thánh, Chúa Jesus mong muốn và đòi hỏi sự tuyệt đối; bởi tuyệt đối, chúng ta sẽ ở trong dòng chảy và dòng chảy này sẽ không phải là một dòng chảy nhỏ mà là một con sông để bơi trong đó; rồi thì nơi nào dòng sông ấy chảy đến thì mọi vật sẽ sống.

II. Việc chúng ta vui hưởng Christ là dòng chảy sự sống là để chúng ta trở thành người gieo, người trồng, người tưới, người sinh sản, người nuôi dưỡng và người xây dựng bằng chức

vụ sự sống vì toà nhà hữu cơ kì diệu của Đức Chúa Trời, ngôi nhà kì vĩ của Đức Chúa Trời—2 Cô. 3:6:

- A. hạt giống thuộc linh:
1. Trong 1 Cô-rin-tô 9:11, Phao-lô nói với người Cô-rin-tô: “Chúng tôi đã gieo những điều thuộc linh cho anh em”; *những điều thuộc linh* chỉ về những hạt giống thuộc linh.
 2. Hạt giống là một vật chứa sự sống, và gieo hạt giống thuộc linh là truyền sự sống trong, bởi và ra từ linh chúng ta; Chúa Jesus đã đến như Người gieo để gieo chính Ngài là hạt giống sự sống vào trong dòng dõi con người—Mat. 13:3, 37.
 3. Trong sự khôi phục của Chúa, chúng ta, là các chấp sự của giao ước mới, cần trở nên người gieo, tức những người truyền sự sống để làm cho Christ lớn lên và sản sinh Christ trong người khác.
- B. Một chấp sự của sự sống là người trông, tức người trông Christ vào trong dân Đức Chúa Trời—1 Cô. 3:6:
1. Tín đồ, tức những người đã được tái sinh trong Christ bằng sự sống của Đức Chúa Trời, là đất trông của Đức Chúa Trời, nông trại của Đức Chúa Trời, trong thọ tạo mới của Đức Chúa Trời—c. 9.
 2. Để trông Christ vào trong người khác, chúng ta cần kinh nghiệm Christ là sự sống cách đích thực trong linh mình.
- C. Một chấp sự của sự sống là người tưới, tức người tưới người khác bằng Christ; một khi trông Christ vào trong người khác, chúng ta cần tưới họ bằng nước sự sống—c. 6:
1. Chúng ta có thể ví người tưới trong nông trại của Đức Chúa Trời với hệ thống tưới có hồ chứa cung cấp nước cho nông trại; chúng ta phải là một “hệ thống tưới” thần thượng có hồ chứa nước sống được tích trữ bên trong mình để tưới Hội thánh là nông trại của Đức Chúa Trời.
 2. Chúng ta cần có kinh nghiệm đích thực về Christ là nước sự sống và có sự tiếp xúc sống động với Ngài để có thể trở thành một kênh dẫn nước sống, một hệ thống tưới thần thượng, có thể cung ứng nước sự sống cho người khác—Gi. 4:14; 7:37-39.
- D. Một chấp sự của sự sống là người sinh sản, một người cha, tức người truyền sự sống cho con cái mà mình sinh ra—1 Cô. 4:15:
1. Sinh sản là sinh ra con cái thuộc linh, sinh họ ra qua việc truyền sự sống.
 2. Chúng ta cần có “mầm sống” thần thượng để truyền sự sống thần thượng vào trong người khác hầu họ được sinh ra làm con cái của Đức Chúa Trời.
- E. Một chấp sự của sự sống là người nuôi dưỡng; nuôi dưỡng là vấn đề về sự sống; điều này khác với dạy dỗ là vấn đề về tri thức:
1. Cho uống sữa hay cho ăn thức ăn là nuôi dưỡng người khác (3:2); điều mà vị sứ đồ cung ứng cho tín đồ Cô-rin-tô là sữa, và điều đó lẽ ra phải nuôi dưỡng họ.
 2. Sự dạy dỗ thuần chính của các sứ đồ cung ứng sự dạy dỗ lành mạnh là nguồn cung ứng sự sống cho con người, hoặc nuôi dưỡng họ hoặc chữa lành họ—1 Ti. 1:10b; 6:3; 2 Ti. 1:13; Tít 1:9.
- F. Một chấp sự của sự sống là người xây dựng, tức người xây bằng vàng, bạc và đá quý:
1. Vàng tượng trưng cho Đức Chúa Trời Cha trong bản chất thần thượng của Ngài, bạc tượng trưng cho Christ trong công tác cứu chuộc của Ngài, và đá quý tượng trưng cho Linh trong công tác biến đổi của Ngài (điều này đối kháng với gỗ, tượng trưng cho bản chất phàm nhân; cỏ, tượng trưng cho con người trong xác thịt và rơm, tượng trưng cho tình trạng không có sự sống)—1 Cô. 3:12.
 2. Sách Nhã Ca mô tả rằng trong nếp sống Hội thánh đúng đắn, các tín đồ được hoàn hảo phối hợp với Linh biến đổi để hoàn hảo những người tìm kiếm yêu dấu của Christ bằng cách cung ứng Đức Chúa Trời Tam Nhất cho họ để họ được biến đổi bởi các thuộc tính của Đức Chúa Trời Tam Nhất được tác thành vào trong họ hầu trở nên các mũ đức của họ—1:10-11.
 3. Điều này là để xây dựng Hội thánh là Thân thể hữu cơ của Christ nhằm tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới hầu hoàn thành gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—1 Cô. 3:12; Khải. 21:18-21.

The Triune God in Christ Being Life to Us by Shining in Our Hearts

Đọc Kinh văn: 2 Cô. 4:4, 6-7; 3:18; Mat. 17:2; Êph. 5:8-9; Khải. 22:4a, 5b; 21:23

I. “Mà trong họ, thần của thời đại này đã làm mù tư tưởng của những người vô tín để sự tỏa sáng phúc âm vinh hiển của Christ, Đấng là hình ảnh của Đức Chúa Trời, không thể chiếu trên họ”—2 Cô. 4:4:

- A. Sa-tan, thần của thời đại này, đã làm mù tư tưởng và tâm trí của những người vô tín để sự tỏa sáng phúc âm vinh hiển của Christ không thể chiếu sáng trong lòng họ:
 - 1. Những người bị mù hoặc bị che khuất nghĩ rằng họ không thờ phượng gì cả; nhưng thật ra, thần của họ là Sa-tan.
 - 2. Người vô thần thờ phượng Sa-tan mà không biết những gì mình đang làm.
 - 3. Hầu như mọi người ngày nay đều bị thần của thời đại này làm cho mù lòa.
- B. Là hình ảnh của Đức Chúa Trời, Christ là sự chói sáng của vinh hiển Đức Chúa Trời; do đó, phúc âm của Christ là phúc âm về vinh hiển của Ngài, điều tỏa sáng, soi rọi và chiếu sáng trong lòng chúng ta—Hê. 1:3; 2 Cô. 4:6.
- C. Phúc âm về vinh hiển của Christ là phúc âm về vinh hiển của Đức Chúa Trời đáng chúc tụng—1 Ti. 1:11.
- D. Bằng cách ban phát sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời trong Christ vào dân được chọn của Đức Chúa Trời, phúc âm vinh hiển của Christ chiếu ra vinh hiển của Đức Chúa Trời—mà trong đó Đức Chúa Trời được chúc tụng giữa dân Ngài—Hê. 1:3; Êph. 1:3, 6, 12, 14.

II. “Vì Đức Chúa Trời, Đấng phán: ‘Từ bóng tối mà ánh sáng chiếu ra’ là Đấng đã chiếu sáng trong lòng chúng tôi để tỏa sáng tri thức về vinh hiển của Đức Chúa Trời nơi mặt Jesus Christ”—2 Cô. 4:6:

- A. Sự chiếu sáng của Đức Chúa Trời trong lòng chúng ta dẫn đến kết quả là sự tỏa sáng tri thức về vinh hiển của Đức Chúa Trời nơi mặt Jesus Christ, tức là trong sự soi sáng làm cho chúng ta biết vinh hiển của Đức Chúa Trời trong phúc âm của Christ—cc. 4, 6.
- B. Sự tỏa sáng tri thức về vinh hiển của Đức Chúa Trời là nơi mặt Jesus Christ; điều này hàm ý rằng phúc âm về vinh hiển của Christ là một thân vị đáng yêu mà nơi mặt Đấng ấy chúng ta có thể thấy vinh hiển của Đức Chúa Trời—cc. 4, 6; Mat. 17:2.
- C. Vinh hiển của Đức Chúa Trời được tỏ ra nơi mặt Jesus Christ là Đức Chúa Trời vinh hiển được biểu lộ qua Jesus Christ, Đấng là sự chói sáng của vinh hiển Đức Chúa Trời; biết Ngài là biết Đức Chúa Trời của vinh hiển—Công. 7:2; Hê. 1:3.
- D. Đức Chúa Trời càng chiếu sáng trong lòng chúng ta, chúng ta sẽ càng chiếu sáng trên người khác hầu họ có tri thức về vinh hiển của Đức Chúa Trời nơi mặt Jesus Christ, tức là tri thức về Christ, Đấng biểu lộ và giải bày Đức Chúa Trời; phúc âm vinh hiển của Christ chiếu vào trong chúng ta trước, sau đó chiếu ra từ bên trong chúng ta—Gi. 1:18; Mat. 5:16; Phil. 2:15.

III. “Chúng tôi có báu vật này trong bình bồng đất để biểu minh sự tuyệt diệu của quyền năng ấy là của Đức Chúa Trời chứ không ra từ chúng tôi”—2 Cô. 4:7:

- A. Qua sự tỏa sáng phúc âm về vinh hiển của Christ thì Christ vinh hiển là báu vật tuyệt diệu được các tín đồ nhận lãnh; bây giờ, thực tại chiếu sáng của Christ, tức hiện thân và sự biểu lộ của Đức Chúa Trời Tam Nhất, là báu vật bên trong chúng ta—cc. 6-7:
 - 1. Sự chiếu sáng của Đức Chúa Trời, tức là sự ban phát của Đức Chúa Trời, trong lòng chúng ta đem vào trong chúng ta một báu vật, tức Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, Đấng là hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất như Linh ban-sự-sống, để là sự sống và mọi sự của chúng ta—cc. 4, 6-7; Côl. 2:9; 3:4, 11; 1 Cô. 15:45b.
 - 2. Báu vật vô giá này, tức Đấng Christ nội cư, là nguồn cung ứng thần thượng cho đời sống Cơ Đốc—Phil. 4:13; 2 Cô. 13:5; 4:7.

- B. Báu vật vô giá này đã làm cho chúng ta, những bình bằng đất, trở thành chấp sự của giao ước mới với một chức vụ vô giá; điều này là bởi quyền năng thần thượng trong sự phục sinh; sự tuyệt diệu của quyền năng ấy chắc chắn thuộc về Đức Chúa Trời, không ra từ chúng ta—3:6; 1:9; 4:7.
- C. Những người nhận phúc âm vinh hiển qua sự chiếu sáng của chúng ta sẽ có Christ là báu vật quý giá được ban phát vào trong họ; rồi giống như chúng ta, họ cũng sẽ là những bình bằng đất chứa đựng báu vật vô giá này—cc. 4, 6-7.

IV. “Tất cả chúng ta đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh”—3:18:

- A. Ngắm xem vinh hiển của Chúa là chính chúng ta nhìn thấy Chúa; phản chiếu vinh hiển của Chúa là làm cho người khác có thể nhìn thấy Ngài qua chúng ta.
- B. Vinh hiển của Chúa là vinh hiển của Đấng Christ phục sinh và thăng thiên, Đấng là Linh ban-sự-sống cư ngụ trong chúng ta để làm cho chính Ngài và tất cả những gì Ngài đã hoàn thành, đạt được và có được, trở nên thực đối với chúng ta để chúng ta có thể là một với Ngài và được biến đổi nên cùng hình ảnh như Chúa từ vinh hiển đến vinh hiển; bằng cách này, Ngài đang làm cho chúng ta trở nên giống như Ngài—Lu. 24:46; Hê. 2:9; 2 Cô. 3:18; La. 8:29.
- C. Đây là một tiến trình đang diễn ra trong sự sống, trong sự phục sinh—2 Cô. 3:18.

V. “Anh em từng là bóng tối nhưng bây giờ là ánh sáng trong Chúa nên hãy bước đi như con cái của ánh sáng”—Êph. 5:8:

- A. Vì Đức Chúa Trời là ánh sáng nên chúng ta, con cái của Đức Chúa Trời, là con cái của ánh sáng—1 Gi. 1:5; Êph. 5:8; Gi. 12:36.
- B. Chúng ta không chỉ là con cái của ánh sáng – chúng ta là chính ánh sáng; chúng ta là ánh sáng vì chúng ta là một với Đức Chúa Trời trong Chúa—Mat. 5:14; 1 Gi. 1:5.
- C. Khi ở trong ánh sáng, chúng ta ở ngoài lĩnh vực đứng sai—c. 7.
- D. Nếu bước đi như con cái của ánh sáng, chúng ta sẽ kết trái như được mô tả trong Ê-phê-sô 5:9:
 1. Trái của ánh sáng phải tốt trong bản chất, công chính trong tiến trình và thật trong sự biểu lộ để Đức Chúa Trời có thể được biểu lộ như là thực tại trong bước đi hàng ngày của chúng ta.
 2. Trái của ánh sáng trong sự tốt lành, công chính và lẽ thật liên quan đến Đức Chúa Trời Tam Nhất:
 - a. Đức Chúa Trời Cha như sự tốt lành là bản chất của trái của ánh sáng; vì vậy, sự tốt lành trong câu 9 chỉ về Đức Chúa Trời Cha—Mat. 19:17.
 - b. Công chính chỉ về Đức Chúa Trời Con vì Đấng Christ đã đến để hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời theo tiến trình công chính của Đức Chúa Trời—La. 5:17-18, 21.
 - c. Lẽ thật, tức sự biểu lộ của trái của ánh sáng, chỉ về Đức Chúa Trời Linh vì Ngài là Linh thực tại—Gi. 14:17; 16:13.

VI. “Họ sẽ thấy mặt Ngài.... Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng trên họ”—Khải. 22:4a, 5b:

- A. Thấy mặt Đức Chúa Trời và Chiên con sẽ là phước hạnh của Đức Chúa Trời Tam Nhất mà dân được chuộc của Đức Chúa Trời vui hưởng trong cõi đời đời—c. 4a.
- B. Chính Đức Chúa Trời trong Chiên con sẽ chiếu sáng trên chúng ta, và chúng ta sẽ sống mãi mãi dưới sự tỏa sáng vinh hiển của Ngài—c. 5b; 21:23.